

شرق

نمد از الیاف درهم پیچیده به‌ویژه پشم گوسفند اثر اثر فشار و رطوبت تهیه می شود / عکس: امیر صادقیان، تسنیم

ن تجربه دیگران

دورکاران درگیر احساس فرسودگی

همچنین ۵۴ درصد کسانی که به خاطر کووید۱۹ کاملاً دورکار بودند یا پاره‌وقت بودند، احساس فرسودگی کردند؛ درحالی‌که ۴۵ درصد کسانی که پیش از کرونا این شرایط را داشتند، از احساس فرسودگی سخن گفتند.

ازاین‌رو بسیاری از کارمندانی که پیش‌تر از دورکاری به دلیل اعتطاف‌پذیری و استقلال صحبت می‌کردند، آن را نوعی «گیرافتادن در خانه» تلقی می‌کنند.

از سپتامبر ۲۰۲۰، تقریباً ۴۰ درصد از کارمندان تمام‌وقت به‌طورکامل از خانه کار می‌کردند؛ درحالی‌که پیش از کووید۱۹ این تعداد تنها چهار درصد کارکنان آمریکایی را شامل می‌شد.

کار از راه دور دیگر گزینه مورد علاقه برای بسیاری از کارکنانی نیست که به دلیل نگرانی‌های بهداشتی و سیاست‌های سازمانی مجبور به خانه‌نشینی شده‌اند و این حقیقتی تلخ است که این روزها بیشتر به چشم می‌آید. این یک تغییر ناخوشایند در نحوه کار ماست و شاید بزرگ‌ترین تغییر در دوران مدرن باشد. مجبور به محبوس‌بودن در خانه، تغییری یک‌شبه بود که چالش‌های متعددی را در نحوه کار افراد ایجاد کرد. فرصت کافی برای استقبال از این اتفاق فراهم نبود. در بسیاری از سازمان‌ها، به کارمندان گفته شد آنچه را برای فعالیت‌شان ضروری است، از محل کار به خانه ببرند؛ بدون اینکه مشخص شود تا چه زمانی این روند ادامه دارد. برخی از مشاغل مجبور به تهیه لپ‌تاپ و وسایل دیگر برای دفتر خود در خانه شدند. وسایلی که شاید پیش‌تر اصلاً به تهیه آن فکر نمی‌کردند. از سوی دیگر نیروی کار با ناپایمانیانی روبه‌رو شدند و در ضمن با استرس و نگرانی روزمره هم سروکله می‌زدند. آنان با چالش‌ دیگری هم روبه‌رو بودند و آن ایجاد تعادل میان فعالیت‌های خانه و محل کار بود. آنان ناگزیر بودند خانه را تبدیل به محل کار کنند؛ درحالی‌که با آسیب

روزگار کرونایی

نظر سازمان‌های خصوصی درباره دورکاری؛

حضور فیزیکی را ترجیح می‌دهیم

نیروی کار خود را دورکار کردند، نیمی از شرکت‌ها با حضور تمام کارکنان خود در شرکت به فعالیت خود ادامه دادند.

دورکاری خوب بود؟

از بین سازمان‌هایی که دورکاری را امتحان کردند، تنها حدود ۳۰درصد از سازمان‌ها گفته‌اند که بازدهی همکارانشان پایین آمده است و حدود ۷۰درصد از کارفرمایان اعتقاد دارند دورکاری با تأثیر منفی بر عملکرد کارمندان نداشته یا حتی منجر به بهترشدن بازدهی هم شده است. از نظر سازمان‌ها، حذف رفت‌وآمد به شرکت و صرفه‌جویی در هزینه و زمان، عمده‌ترین دلایل بهترشدن بازدهی کارکنان بوده است.

خداحافظی با دورکاری در وضعیت سفید

با وجود عدم اعلام نارضایتی از افت عملکرد کارکنان دورکار، فقط ۲.۱۷درصد از سازمان‌های شرکت‌کننده در این نظرسنجی مایل به ادامه دورکاری بعد از سفیدشدن وضعیت همه‌گیری کرونا هستند. یعنی ۸۳ درصد اعلام کرده‌اند که به حالت قبل، یعنی حضور فیزیکی باز خواهند گشت.

سازمان‌ها دلایل خودشان را دارند

سازمان‌ها دلایل مختلفی برای اجرا نکردن شیوه

عاطفی ناشی از استرس و نگرانی نیز روبه‌رو بودند. استرسی که مشکلات جدی بهداشتی را به همراه آورد، مانند بیماری‌های قلبی، دیابت و کاهش ایمنی. بسیاری از والدین درحالی‌که کار می‌کنند، فرزندان خود را در آغوش دارند یا باید بخش زیادی از روز را به آموزش آنان مشغول شوند. بسیاری از کارمندان احساس می‌کنند روز کاری هرگز به پایان نمی‌رسد؛ زیرا در تلاش‌اند تا از زندگی در خانه به زندگی شغلی برگردند و این رفت‌وبرگشت ادامه دارد و آنان تلاش زیادی می‌کنند همه اینها را به‌خوبی هماهنگ کنند. کارمندان در خانه، به‌ویژه آنهایی که ازدواج نکرده‌اند، بیشتر در معرض احساس تنهایی و کوشه‌گیری هستند. البته تمرین این روند به ما کمک می‌کند که با گذشت زمان پیشرفت کنیم. تحقیقات گالوپ نشان می‌دهد که کارکنان با تجربه از راه دور بهتر از کسانی که پس از کرونا با این شیوه کارکردن همراه شده‌اند، با این چالش‌ها کنار می‌آیند. خوشبختانه حتی با وجود چالش‌های جدید، فرصت‌هایی نیز وجود دارد. درحال‌حاضر اگرچه کارکنان احساس فرسودگی بیشتری دارند؛ اما آنها با اجتناب از رفت‌وآمد، در وقت صرفه‌جویی می‌کنند. آنها می‌توانند لباس راحت بپوشند و معمولاً برنامه اعتطاف‌پذیری برای کارکردن داشته باشند. اما این تحلیل بخش دلگرم‌کننده‌ای نیز دارد و آن اینکه نشان می‌دهد کارکنان می‌توانند در صورت داشتن مدیریت قوی و ارتباطات سازمانی خوب، مشارکت فوق‌العاده بالایی داشته باشند. وقتی از آنان انتظارات واضحی خواسته شود و بازخوردهای مکرر و خوبی دریافت کنند، در کار خود رشد می‌کنند. از سوی دیگر مدیران نیز باید به آسیب‌های عاطفی کارکنان دورکار توجه کنند تا آنان نتوانند فعال و مؤثر بمانند و توانایی مقابله با فرسودگی شغلی، استرس، نگرانی و تنهایی را داشته باشند.

علی‌حاجی مرادی؛ در میان محصولات اساسی کشاورزی، گندم به سبب اهمیت ویژه در سبد غذایی مردم، کالایی یگانه است؛ به‌ویژه اینکه گندم محصولی است که در همه گستره کشور امکان کشت دارد و در همه استان‌ها تولید می‌شود. گندم در کنار برنج، مهم‌ترین تأمین‌کننده کالری مصرفی مردم دنیاست. به‌طور متوسط تأمین بیش از ۳۸ درصد از کالری روزانه و ۴۳ درصد از پروتئین روزانه موجود در سبد غذایی ایرانیان برعهده گندم بوده و در تأمین ویتامین‌های گروه B نیز نقشی اساسی دارد.

در بازه زمانی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۴ به‌طور متوسط سالانه ۱۱.۷ میلیون تن گندم در کشور تولید شده است. محصولات اساسی کشاورزی به‌عنوان کالاهای راهبردی که عهده‌دار تأمین مواد غذایی پایه مورد نیاز کشور هستند، همواره در برنامه‌ریزی‌های مرتبط با خودکفایی و امنیت غذایی نقشی محوری داشته‌اند و از این منظر، ضرورت تولید آنها بر همه الزامات دیگر از قبیل حفظ پایدار منابع آب کشور سایه انداخته است؛ اما آیا با وجود همه فشارهایی که ناشی از ضرورت تولید محصولات اساسی کشاورزی بر منابع آب و خاک کشور تحمیل شده و می‌شود، کشور ایران توانسته است دست‌کم در هدف تولید تمام‌و‌کمال محصولات راهبردی کشاورزی در داخل کشور موفق باشد؟ سوآلی که البته با توجه به محدودیت‌های موجود برای تولید گندم در کشورهای مختلف دنیا و نیز مسازاد تولید در کشورهای عمده تولیدکننده، اهمیتی ویژه برای بازار جهانی این محصول به وجود آورده است. بنا بر گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس در بازه زمانی سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۵ میلادی آمریکا، اتحادیه اروپا و کانادا به‌ترتیب با ۲۸.۲ و ۱۹.۴ و ۱۷.۶ میلیون تن صادرات، بزرگ‌ترین صادرکننده و مهم‌ترین و زاین به ترتیب با ۲۴.۸، ۲۰.۸ و ۵.۸ میلیون تن واردات، بزرگ‌ترین واردکننده‌های گندم بوده‌اند. براساس اعلام گمرک جمهوری اسلامی ایران، در همین بازه زمانی، به‌طور متوسط سالانه حدود سه‌میلیون تن گندم وارد ایران شده که معادل ۱۲.۶ میلیارد دلار از برای

خاموشی پری بانوی شرق و غرب

افسون شرق، او را مانند آهن‌ربایی جادویی به‌سوی خود می‌کشید، در دهه اخیر به پژوهش‌های فمینیستی خود در این سوی جهان ادامه داد که حاصل آن کتاب‌های «سفر در فمینیسم‌های اسلامی» (۲۰۱۰) گفت‌وگو با زنان مسلمان در تکاپو برای تثبیت هویت‌های زنانه خود «بهارهای صورتی: انقلاب‌ها و زنان در خاورمیانه» (۲۰۱۳) و «زن و بی‌اغ در دنیای اسلام» (۲۰۱۳) بود که همگی در ایتالیا منتشر شدند. او همچنین کتابی با عنوان «سفرنامه فارسی: سیری عاطفی در ایران» دارد که در سال ۲۰۱۷ به چاپ رسیده و شرح شیفتگی دیرپای او به خاک ایران است. اما بخش مهمی از فعالیت‌های حرفه‌ای و ادبی آنا وانزان، ترجمه عناوین شاخصی از ادبیات داستانی صد سال اخیر ایران به زبان ایتالیایی است. از جمله: «بوف کور» (صادق هدایت)، «ماهی سیاه کوچولو» (صمد بهرنگی)، «طوبی و معنای شب» (شهرنوش پارسی‌پور)، «سوشون» (سیمین دانشور)، «زنان بدون مردان» (شهرنوش پارسی‌پور) و به‌تازگی «دایی‌جان پالینسون» (ایرج پزشکشاد) که چند ماهی بیش از چاپ آن نمی‌گذرد. آنا وانزان تکرارناشدنی است: مثال بارز یک شرق-ایران‌شناس روشنفکر

از قرن نوزدهم تا به امروز پرداخت. یک پژوهش دقیق و ارزشمند که در ۲۰۰ صفحه در انتشارات موندادوری منتشر شد. کتاب «تاریخ محجب: ذهنیت ایتالیایی‌ها از زنان در اسلام» (۲۰۰۶) پژوهش جالبی دیگری درباره کلیشه‌هایی بود که از قرون وسطا تاکنون در تصور ایتالیایی‌ها از زنان مسلمان نقش بسته است؛ به‌واسطه سفرنامه‌ها و خاطرات سیاحان و سفیران غربی، از سفرنامه ایل میلیونه اثر مارکوپولو گرفته تا رسانه‌های امروزی که سهواً با عمداً به ارائه تصویری معوج از زن مسلمان می‌پردازند. در مقدمه این کتاب آمده: «تنها یک شرق وجود ندارد، همچنان که تنها یک غرب وجود ندارد؛ اگر سخن از برداشت‌های مختلف از اسلام می‌کنیم؛ بنابراین باید در نظر بگیریم که در غرب هم می‌تواند پاسخ‌های گوناگونی به مسائل مطرح‌شده در اسلام وجود داشته باشد». آنا وانزان که به سیاق سلف خویش، مارکوپولو دریانورد وینزی، در سفری بی‌امان به‌ دور دنیا بود و دوستی نیز...

زمین سبز

آب گران گندم خارجی در سفره ایرانی

واردات گندم صرف شده است. وضعیت تولید گندم در ایران و میزان مصرف سرانه آن در ۲۰ سال گذشته نیز به نحوی بیش رفته که تراز تجاری وزنی به‌جز در سال ۱۳۸۶ همواره منفی بوده است. بنا بر گزارش معاونت بازرگانی داخلی وزارت صمت، تراز تجاری ایران در زمینه گندم در سال جاری حاکی از آن است که ایران ۲.۳ میلیون تُن گندم به ارزش ۱۴ هزار میلیارد تومان از کشورهای مختلف وارد کرده است. تخصیص نزدیک به ۱۴ هزار میلیارد تومان ازز چهارهزار و ۲۰۰تومانی به واردات گندم در سال جاری در حالی است که کل مبلغ پرداخت‌شده برای خرید ۷.۷ میلیون تن گندم خیزه‌تصمیم‌شده از کشاورزان داخلی در سال ۱۳۹۸ برابر با ۱۳.۳۷ هزار میلیارد تومان بوده است. به عبارتی دولت هر کیلوگرم گندم خارجی را تا ۳.۵ برابر گران‌تر از پرداخت انجام‌شده به کشاورزان داخلی بابت خرید گندم خریداری کرده است. سطح زیر کشت آبی گندم کشور در سال ۱۳۹۸ برابر با ۱۹۳۰ هزار هکتار بوده است. اگر فرض را بر این گرفته که هیچ کشاورزی بنا بر اختلاف قیمت خرید تضمینی گندم در بازارهای داخلی با قیمت فروش در کشورهای همسایه، محصول خود را به آن سوی مرزها یا خریداران آزاد تحویل نداده باشد، می‌توان این‌گونه قلمداد کرد که صرفاً با افزایش ۱.۱ تن در میزان تولید در هر هکتار اراضی آبی گندم از طریق سرمایه‌گذاری لازم می‌توان از خروج ۳۰۳ میلیارد دلار منابع ارزی کشور به خارج با عنوان جبران کسری نیاز گندم کشور جلوگیری کرد. بنا بر اطلاعات شبکه ردیاب آب جهانی، متوسط جهانی به ازای هر کیلوگرم تولید گندم، ۳.۵ لیتر آب مجازی آبی (آبیاری) به مصرف رسیده و البته مابازای آن برای گندم تولید داخلی ایران ۹۶۸ لیتر آب مجازی آبی به ازای هر کیلوگرم گندم تولیدی است. با احتساب آب مورد نیاز از منابع آب داخلی، کشور ایران در سال جاری ۱.۵ دلار به ازای مصرف‌نکردن هر مترمکعب منابع آب داخلی کشور برای تولید گندم هزینه کرده است.

اتفاق

موضوع بیمه روزنامه‌نگاران و اهالی رسانه، در هنگام کار و فعالیت از دیگر دغدغه‌هاست. در جلسه این هفته هیئت‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، شهریار شمس مستوفی، دبیر انجمن، گزارشی از پیگیری بیمه‌شدن همکاران از طریق صندوق اعتباری هنر و مشکلات آن ارائه داد. از دیگر مباحث مطرح‌شده در این جلسه بررسی تعامل با صندوق بیمه بی‌کاری هنرمندان و روزنامه‌نگاران بود. همچنین، پس از بررسی اختصاص اینترنت به روزنامه‌نگاران توسط وزارت ارشاد، هیئت‌مدیره انجمن مصوب کرد تا با رایزنی با این وزارتخانه تاکید کند که تمام امتیازات و تسهیلاتی که به روزنامه‌نگاران تعلق می‌گیرد، از جمله این مورد، از

همکاری نهادهای صنفی برای تشکیل صندوق بیمه بی‌کاری

یکی از فعالیت‌هایی که به‌تازگی به نتیجه رسیده تشکیل صندوق بیمه بی‌کاری هنرمندان و روزنامه‌نگاران است که در وزارت فرهنگ با همکاری نهاده‌ا و صنوف آیین‌نامه و نحوه شکل‌گیری آن را به نتیجه رسانده است. به گزارش دبیرخانه انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، آیین‌نامه این صندوق با همکاری نمایندگان انجمن‌ها و نهادهای فرهنگی و هنری از جمله این نهاد صنفی تدوین شده است؛ اما

دغدغه‌های طبیبانه

سلام بر پیامبر مهر و محبت

● مثل همیشه حرف برای گفتن زیاد است؛ از واکسن‌های کرونا که باید مفصل درباره آن نوشت، ویروس‌های جدید جهش‌یافته، ممانعت چین از بررسی‌های بیشتر برای کشف منبع این ویروس و در نهایت عدم تهیه واکسن در ایران به دلیل اینکه مسولان ما به تعدهای بین‌المللی نمی‌پیوندند، همه و همه در کنار صدها خبر زیوردرشت دیگر، انبان پزشکی را که در خاورمیانه زندگی می‌کند، از دغدغه‌های بی‌شمار بر می‌کند. اما خواستم این بار از این همه دغدغه‌های کمرشکن فاصله بگیرم و کمی درباره مهر و محبت بنویسم؛ به‌خصوص اینکه این ایام مصادف با تولد پیامبر مهر و محبت عیسیی ناصری است. هزاران پاندمی مرگ‌بار کرونا که بیاید و برود، هنوز سایه مهر چنین پیامبری بر سر بشریتی که به خود نیز رحم نمی‌کند، بی‌چشم‌دلی گسترده است و هرچه که درباره او بنویسند، بازهم کم است. مهر و محبت بزرگ‌ترین نعمتی است که کسی می‌تواند از آن برخوردار باشد. اینکه بی‌دریغ بر همه عشق بورزد و تاوان این محبت بی‌شائبه خود را هم بدهد. امسال اما در ببحوحه این همه خبر دو اتفاق مرتبط تاریخی نیز افتاد که سالروز تولد چنین پیامبری را معنادار کرد؛ اولین آن، خبر یک کشف باستان‌شناسی بود. در خبرها آمد که پرفسور «کن دارک» پس از بررسی‌های طولانی و با استفاده از شواهد دقیق‌تری که فناوری برای ما مهیا کرده، اخیراً از کشف خانه‌ای در ناصره خبر داده که عیسی مسیح کودکی خود را در آن گذرانده است. منطقه اورشلیم و بیت‌لحم و ناصره پر از نشانه‌ها و یادگارهایی از مسیح است. از کلیسای مهد در بیت‌لحم یهودیه که محل تولد عیسی است، گرفته تا کلیسای مقبره مقدس که در محل جلجتا با گلگتاست، یعنی همان جایی که عیسی به صلیب کشانده شد. همه و همه محل‌هایی هستند که نه‌تنها پیروان این پیامبر الهی را به‌سوی خود می‌کشانند بلکه می‌توانند برای هر کسی و در هر زمانی دلیلی برای سلوک باشند؛ سلوکی از تولد تا مرگ. حالا هم کشف محل زندگی عیسی در کودکی نیز به این دلایل می‌افزاید. اما اتفاق جالب بعدی، واقعه‌ای اخترشناسانه بود که به شکل جالبی با تولد عیسی ارتباط یافت و آن هم مقارنه مشتری و زحل بعد از ۸۰۰ سال در آسمان بود؛ واقعه‌ای که یادآور پدیده‌ای اخترشناسانه در زمان تولد عیسی شد. در روایات آمده است که در زمان تولد عیسی، ستاره‌ای شروع به درخشیدن کرد که به شکل ستاره بی‌تلاطم معروف شد. سه قرزانه یا پادشاه پارسی به‌دینال دیدن این ستاره راه افتادند تا زمانی که به عیسی و مریم رسیدند و هدایای خود را تقدیم حضرت مریم کردند. اینکه ماهیت این ستاره چه بود، هنوز در سایه ابهام است اما مقارنه زحل و مشتری یکی از کاندیداهای محتمل اخترشناسی برای این واقعه است؛ اتفاقی که امسال بعد از ۸۰۰ سال دوباره تکرار شد؛ اگرچه هوای کثیف و آلوده تهران مانع از دیدن آن شد. در زمانی که کرونا یک‌هتازی می‌کند، وقتی بحثی برجمی‌های انسانی خود را به بدترین شکل ممکن به رخ می‌کشند، من این واقعه را مانند یک نشانه فرض می‌کنم؛ نشانه‌ای از اینکه هنوز هم مهر و محبت می‌تواند بزرگ‌ترین و مهم‌ترین ندای بشر باشد؛ هرچند نشانه‌هایش را در خرابه‌های ناصره یا تقارن دو سیاره دور از زمین کینه و محبت هر دو از یک جا بچوسند؛ بارادوکسی تولد و مصلوب‌شدن عیسی هنوز که هنوز است یکی از پرمناقشه‌ترین سرزمین‌های دنیاست، اینکه کینه و محبت هر دو از یک جا بچوسند، بارادوکسی شگفت‌انگیز است که نمی‌دانم آیا روزی انسان به حل آن موفق خواهد شد. شاید هم رمز موفقیت در فرارفتن از کینه‌ها و دشمنی‌ها و نابریاری‌هاست؛ تمام آن چیزی که همواره انسان به آن نیاز داشته است. سال‌ها پیش در دشتی کنار چالدران با دیدن قره‌کلیسا رفتم؛ کلیسایی زیبا و باشکوه در دل دشتی خیال‌انگیز؛ کلیسایی از سنگ‌های سیاه، یادآور شکوه حماسه‌وار یک ایمان و کمی آن‌طرف‌تر روی تپه‌ای مزار ساندخت، شاهدختی ارمنی که به دلیل ایمانش جانش گرفته می‌شود و همان‌جا دفن می‌شود. ساعتی در میان کلیسا و نمازخانه زاکاریا قدیمی زدم. باد می‌آمد و سرمای شهریور و رگه‌های ریز باران همراه بوی چمنزار تازه تمام دنیا را در هم می‌پیچاند. چه چیزی زیاتر از سکوتی سرشار از ایمان بود؛ در این دشت سبز، در این جهان معکوس، در این رؤیای بی‌آیندا.

طریق انجمن نیز به اعضای انجمن به‌عنوان روزنامه‌نگار تعلق گیرد. پیگیری وضعیت برگزاری مجمع عمومی سالانه که به‌دلیل شیوع ویروس کرونا از سوی وزارت کار معوق شده است، از دیگر مباحث مطرح‌شده در این جلسه بود. در ادامه عباس عبدی، رئیس هیئت‌مدیره، گزارشی از مذاکرات انجام‌شده با اعضای شورای شهر درباره مصوبه این شورا مبنی بر واگذاری محل مقبره روزنامه‌نگاران مشروطه به انجمن ارائه داد. کمیته منع آزار جنسی نیز با حفظ اصل محرمانگی به ارائه گزارشی از موارد ارجاعی به کمیته و کمک‌های انجام‌شده در هفته گذشته از جمله معرفی مشاور به یکی از مراجعان پرداخت.